Pregaria.cat

Entrada

El papa de l’ecologia

Per MartaF el dj., 16/03/2023 - 09:00

S’han complert deu anys del pontificat del papa Francesc i, ara que som enmig de la Quaresma, més que mai sembla l’hora favorable per convertir-nos al seu missatge tenyit d’ecologia. Francesc està obert a la realitat i als nous reptes que planteja però, sobretot, és valent perquè no s’hi gira d’esquena i, a contracorrent, somia que una altra Església és possible. El seu mirall és sant Francesc d’Assís, l’home de la pau, ideal de pobresa i d’amor a la natura. Per això el papa va triar aquest nom i una vida més modesta, a la Casa de Santa Marta, per coherència, fent honor al seu patró. Segons la llegenda, un dia tot passejant, sant Francesc va demanar a un ametller que es va trobar pel camí:

—Germà meu, parla’m de Déu.

I l’ametller va florir. Aquest és precisament el cant d’amor que Francesc ha rebut en herència, perquè ell és el papa que ha lluitat més pels drets de la Terra.

La Quaresma és un temps de reflexió i de conversió, per fer balanç, per tornar a començar i renéixer amb l’esclat de la Pasqua, perquè cadascú de nosaltres sigui una flor que es bada davant de la llum de la misericòrdia que hem oblidat. L’emergència climàtica ha urgit el papa Francesc a fer-ne un dels seus estendards, perquè mai abans el Vaticà no s’havia preocupat tant com ara per l’ecologia i pel medi ambient. I si nosaltres ignorem el seu exemple, el nostre crit d’esperança quedarà silenciat, com si fos una pedra que cau al fons d’un pou sense fons. Per això, ara que la pluja ens manca més que mai, cal recordar que el nostre cos està format sobretot per aigua. I això no et fa memòria de la nostra responsabilitat envers els rius i els torrents, els mars i els oceans, les rieres i els rierols?

El papa Francesc ens exhorta a continuar predicant arreu la nostra solidaritat amb la Terra. Jo només soc una engruna miserable del món, pots pensar. Però cal que trenquis la cadena de la injustícia i que hi responguis amb la teva set per canviar-ho tot, perquè... ja no te’n recordes, de qui ets i del teu poder? «I jo, que soc com un canal que rep aigua d’un riu, com un aqüeducte que la porta a un jardí, vaig dir-me: “Regaré el meu jardí, amararé d’aigua els meus parterres.” I vet aquí que el meu canal s’ha convertit en riu, i el meu riu s’ha convertit en mar» (Sir 24,30-31).